

"Een portret dat helaas niet door gaat..."

Een portret dat helaas niet door gaat...

Vanaf 1968 heb ik van een aantal mensen portretten gemaakt, soms als pentekening, vaker als olieverf portret. Meestal in opdracht, soms omdat ik belangstelling voor de persoon had. Eén categorie medelanders maak ik geen portretten van en dat zijn Friezen, vanwege betalings problemen.

Zo nu en dan moest ik jaren wachten voor een klant over de brug kwam. Slechts eenmalig in 1988 ging de transactie moeiteloos.

Een ander geval was een kinderportret in opdracht dat ik bijna had voltooid toen de opdracht geefster tegen de waarheid in mij meedeelde dat ze bij nader inzien geen geld er voor over had, maar het wel als kado wilde hebben.

Dat ging uiteraard niet door.

Ik vind het belangrijk om persoonlijk contact te hebben met degene die ik ga portretteren, voorna melijk om wat achtergrond informatie te hebben. Een basis voorwaarde eigenlijk. Twee portretten van een antiquarische boekhandelaar werkte ik met plezier aan omdat ik thuis was ontvangen door de geportretteerde, koffie had gedronken en er sprake was van wederzijdse waardering. Je zou het een klik kunnen noemen.

Een portret van een Groningse stijl gereformeerde EO producer dat hij voor een schijntje verwierf omdat ik dacht dat hij min vermogend was nam hij af en verspreidde in groningen het verhaal dat hij toch zo'n diepe minachting had voor kunstschilders die hun werk te goedkoop verkochten .

Gereformeerder kan niet. Per brief vroeg ik hem om het portret en een klein stilleven voor dezelfde prijs aan mij terug te verkopen.

Hij weigerde.

Ik was van plan van X., een intelligente weblogster, die mijn sympathie had, nu eindelijk het portret te gaan maken.

Het was de bedoeling dat ik het zelf zou houden. Er was geen enkele commercieel doel bij. Ik zag het meer als een eerbetoon aan iemand waar ik respect voor heb/had.

Zoals al vermeld vind ik het altijd noodzakelijk om de geportretteerde te zien en te spreken, dus nodigde ik per mail een paar dagen geleden X. uit om in de sociëteit Arti et Amicitiae te Amster dam op niet al te lange termijn een glaasje te komen drinken. Er was geen enkele bijbedoeling bij. Als er geen vertrouwen is dan houdt alles op.

Jammer. Een gemiste kans

Ik kreeg trouwens weer geen antwoord op mijn mail.

Dag X.,

Ik zou je graag willen uitnodigen om op Arti af te spreken op een namiddag of middag. Een reden is dat ik

nog steeds bezig ben met een idee te ontwikkelen voor een portret nav een foto die ik je eens vroeg op te sturen en niet precies weet hoe aan te pakken en of mijn idee wel ergens op slaat.

Behalve deze reden leek me het ook gewoon interessant om je even mee te maken en eens naar je te luisteren.

Indien ik geen glas Gato Negro en twee flesjes Trappist Dubbel op had dan had ik niet eens de moed opgebracht om deze mail te sturen.

Groetjes

Fred van der Wal

Al eerder had ik X. gevraagd om wat achtergrond informatie over de veel te vroeg overleden weblogger Jan Bouma, waar ik een geanimeerde mailuitwisseling mee had en uitgenodigd werd om met Isis Nedloni bij hem op bezoek te komen

11:48 (7 uur geleden)

aan X.,

Dag X.,

Bij nader inzien valt mijn vorige mail te beschouwen als een overbodige en hoogstwaarschijnlijk storende mededeling,

Groet

F.

Als antwoord 'ontvriende' weblogster X. mij uit facebook.